

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 12. Juvenis Condæus Princeps, ejusque Mater ad Religionem Catholicam reversi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI. A.C. 1596. stitutione die tertia Septembris coercet Congregationis Camaldulensis Ordinis S. Benedicti Monachos, eorumque complices, qui hujus Ordinis officia, & dignitates ambiunt. VI. Die nona ejusdem Mensis alio diplomate statuta eduntur pro bono regimine Congregationis Fratrum S. Joannis de Deo per universam Italiam. VII. Hic idem Pontifex die duodecima Octobris novo diplomate confirmabat, declarabatque Constitutionem, quam Gregorius XIII. Papa circa reformationem Fratrum Minorum S. Francisci pro Italia, Francia, & Belgio olim ediderat. VIII. Denique postrema Bulla prohibuit Clemens, ne Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis captivorum, nequidem sub quarti voti prætextu, vel indulto imposterum Fratres Minores sancti Francisci de observantia, aut alterius strictioris Ordinis Professos recipiant: declarat autem Pontifex, quod Ordo Fratrum de Mercede propter quartum votum pro religione strictioris Observantiæ, ad quam alias ejusmodi transitus est permissus, haberi nequeat.

§. XII.

Juvenis Condæus Princeps, ejusque Mater ad Religionem Catholicam conversi.

Interea

Interea Henricus IV. Franciæ Rex, ut suam hæresis ejurationem sincero ex animo profectam comprobaret, conditiones, sub quarum sponfione a summo Pontifice reconciliationis gratiam impetaverat, integra fide adimplere sollicitus erat; cum autem inter eas haud infima esset, ut Henricum Condæum tum nonnisi septennem Principem Calvinistarum manibus eriperet, eapropter hoc anno promissam fidem liberare aggrediebatur: ne vero id ex Pontificis jussu fecisse, a Protestantibus crederetur, proin ob eorum repugnantiam consilii sui executionem difficiliorem redderet, hinc cum ipsis hæreticæ factionis Principibus hac de re agere constituit, ab eisque juvenem hunc Principem sibi reddi postulavit, eo majori prosperi successus fiducia, quo certius Plessius Murnajus in quadam epistola priori anno die vigesima quarta Octobris ad amicum suum data fidem fecisset, quod Pisanus Marchio, cui hoc negotium a Rege erat commissum, absque ulla hæreticorum oppositione sua jussa effectui daturus esset: nihilominus Henricus IV., ne inopinus præfati Marchionis discessus Calvinistis sinistram suspicionem ingereret, obtendebat, omnino necesse fore, ut idem ad sedandam rebellionem ob tributa exortam ad Santones decerneretur,

Sæcul. XVI.
A. C. 1596.

*Daniel hist.
de France
tom. 10.*

Sæcul. XVI
A.C. 1596.
 neretur, simulque Catharinam Principis Condæi conjugem, ac Henrici Condæi Matrem eo fine Parisios duceret, ut illa coram Regio Senatu, prout efflagitabat, impactum sibi crimen diluere posset; hæc enim Condæum Maritum suum veneno necasse accusata, Angeriaci ab Hugonottis capta detinebatur, absdubio ab eis extremo supplicio afficienda, nisi recusata iudicium suorum auctoritate utpote Regii sanguinis Princeps nonnisi a Parisiensi Senatu dijudicari, a Rege petiisset: itaque Henricus æquæ ipsius petitioni annuens Angeriaci Gubernatori præcepit, ut Catharinam libertati assertam unacum juvene Principe Condæo quantocius Pisano Marchioni traderet. Paruit Gubernator, ringentibus licet Rupellensibus, pluribusque aliis Hugonottis: ergo ambo Parisios ad Regis aulam deducuntur, ubi præprimis Catharina coram Senatu innocentiam suam vindicari, suamque causam juxta juris præscripta dijudicari postulabat, ne duntaxat pro obtinenda impunitate Religionem Catholicam amplexa videretur: cum autem hoc anno ab impacto Conjugicidii crimine prorsus immunis edito Senatus decreto pronuntiata fuisset, demum Rothomagi hoc anno coram Medicæo Cardinale, Pontificio in Galliis Legato, hæresim

resim suam ejurabat: juvenis vero Princeps ejus Filius, cujus juventutem regendam Rex Marchioni Pisano dederat, Nicolao Fabro probatæ pietatis, ac conscientiæ Viro Catholicæ fidei præceptis imbuendus tradebatur, sub cujus disciplina in Religionis negotio tantopere profecit, ut paucis post annis cum quovis Calviniano Doctore in arenam descendere auderet, ac deinceps semper validum Catholicæ Religionis fulcrum esset.

Sæcul. XVI.
A. C. 1596.

§. XIII.

Maduani Ducis reconciliatio cum Henrico IV. Franciæ Rege.

Prospero hoc successu lætissimus Rex unice eo intentus erat, ut Ecclesiæ Catholicæ reconciliatus, etiam solium, auctoritatemque suam firmaret, ac populo suo tranquillitatem tamdiu exoptatam redderet. Hanc ob rem hostes suos aut clementiæ via, aut armorum potentia ad officium revocare statuit: cum autem potentissimus adversæ factionis Princeps esset Maduanus Dux, hinc Rex cum illo pacem, cui jam anno priori trium Mensium induciis prælusum erat, præprimis juncta Petri Janini Divionanensis Præsidis opera, stabilire satagebat, veritus, ne Dux ad desperationem redactus urbes, quas adhuc

Spond. n. 9.
Thuan.
l. 115.
Daniel hoc
anno l. c.